

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. O. Melniciuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

1 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de Societatea cu Răspundere Limitată „Cardiax-Plus” împotriva Serviciului Fiscal
de Stat cu privire la contestarea actelor administrative,
împotriva deciziei din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La 22 mai 2020, Societatea cu Răspundere Limitată „Cardiax-Plus” a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Serviciul Fiscal de Stat cu privire la
contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, la 9 octombrie 2019, în baza
ordinului nr. 854/I din 9 octombrie 2019 al Serviciului Fiscal de Stat, la Societatea
cu Răspundere Limitată „Cardiax-Plus” a fost instituit post fiscal staționar pe adresa
mun. Chișinău, str. Valea Bâcului, nr. 5/1 și 5/3, durata de funcționare a postului
fiscal fiind de la 9 octombrie 2019 până la 31 noiembrie 2019. Astfel, în urma
efectuării controlului, prin metoda verificării faptice, a fost întocmit actul de control
nr. 3-576494 din 16 decembrie 2019. Iar, la 5 februarie 2020, Serviciul Fiscal de
Stat a emis decizia nr. 27, potrivit căreia s-a aplicat pentru încălcările legislației
fiscale și transferarea la buget a amenzii în sumă de 72 000 lei, conform prevederilor
art. 260 alin. (4) din Codul fiscal, pentru neprezentarea facturilor fiscale în termenii
prevăzuți de legislație.

A menționat că, nu este de acord cu decizia nr. 27 din 5 februarie 2020, fiindcă
din momentul instituirii postului fiscal staționar în cadrul Societății cu Răspundere
Limitată „Cardiax-Plus”, toate verificările de către inspectorii se efectuează doar din
propria convingere de vinovăție a întreprinderii. Pentru efectuarea controlului,
reclamanta a prezentat informații veridice despre veniturile rezultate din activitatea

de antreprenoriat, precum și despre alte obiecte ale impunerii, documente de evidență, dări de seamă fiscale, alte documente și informații privind activitatea de întreprinzător, impozitele și taxele calculate și achitate, etc, a asigurat autorităților accesul liber în spațiile companiei, a asigurat posibilitate de a însoți solicitările clienților, a asistat la efectuarea controlului fiscal, a semnat actul privind rezultatul controlului și a dat explicații în scris și verbal.

A indicat că Societatea cu Răspundere Limitată „Cardiax-Plus” preia toate comenzile de la persoane fizice, cât și de la persoane juridice prin intermediul comenzii, aceste comenzi pot fi făcute fie electronic, printr-un e-mail trimis automat de către client sau pot fi efectuate telefonic, prin fax sau e-mail.

A precizat că, au fost documentate livrările în adresa persoanelor fizice care au comandat marfa și care nu au dorit să-și prezinte numele și datele personale (IDNO), dar care au comunicat adresa unde este necesar a fi livrată marfa. Toată marfa livrată în baza facturilor fiscale descrise mai sus, a fost achitată de către cumpărători prin mijloace bănești în numerar, respectiv la fiecare din cumpărători s-au eliberat bonuri de plată cu utilizarea mașinilor de casă și de control. La fel, i s-a propus inspectorului fiscal Igor Nicolaev de a controla livrarea automobilului ce transportă marfa către client, pentru a constata momentul achitării de către cumpărători prin mijloace bănești în numerar, însă solicitările reclamantei au fost ignorate.

Suplimentar, a subliniat că din 10 octombrie 2019 dispune de notificarea nr. 64700, pentru genul de activitate desfășurarea comerțului cu amănuntul pe termen nelimitat prin intermediul magazinului on-line, iar documentele justificative (facturi/facturi fiscale, declarații, notificări, alte documente interne) pentru această activitate au formă adecvată și includ elemente legale obligatorii. Respectiv, întreprinderea a demonstrat legalitatea veniturilor aferente perioadei fiscale, în special din perspectiva estimării provizioanelor și a cheltuielilor anticipate.

Reclamanta a solicitat anularea actului de control fiscal nr. 3-576494 din 16 decembrie 2019 și a deciziei nr. 27 din 5 februarie 2020 ale Serviciului Fiscal de Stat.

Prin hotărârea din 10 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată. S-a anulat decizia nr. 27 din 5 februarie 2020 a Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației comisă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cardiax-Plus”. S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cardiax-Plus” în partea pretenției privind anularea actului de control fiscal nr. 3-576494 din 16 decembrie 2019 ca neîntemeiată (f.d. 63).

La 24 decembrie 2020, Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 10 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată (f.d. 67-68).

Prin decizia din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Serviciul Fiscal de Stat și s-a menținut hotărârea din 10 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 166, 167-177).

La 30 noiembrie 2021, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, care ulterior la 10 februarie 2022 a fost completat cu motivare, solicitând admiterea recursului,

casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei hotărâri noi privind respingerea cererii de chemare în judecată (f. d. 178-182, 190-200).

În argumentarea cererii de recurs, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept anterior expuse, recurentul a invocat că nu este de acord cu hotărârea contestată, deoarece instanța ierarhic inferioară la adoptarea acestora nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept material și procedural.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 16 noiembrie 2021, însă date privind notificarea dispozitivului deciziei nu există. Decizia motivată din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului la 12 ianuarie 2022, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică (f.d. 183).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Serviciul Fiscal de Stat s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 1 februarie 2022, prin intermediul oficiului poștal, în adresa intimatului Societății cu Răspundere Limitată „Cardiax -Plus” a fost expediată copia recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința din 11 martie 2022, Societatea cu Răspundere Limitată „Cardiax - Plus” a solicitat ca recursul depus de Serviciul Fiscal să fie declarat inadmisibil sau respins (f.d. 203-214).

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de

Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept. Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ

al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu